

برآورد کارایی فنی چغندر قند کاران حوزه آبریز دریاچه ارومیه

نیر بابازاده^۱، مرتضی مولایی^۲

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی، دانشگاه ارومیه؛ nayere.nikn90@gmail.com

^۲دانشیار گروه اقتصاد کشاورزی، دانشگاه ارومیه؛ M.molaei@urmia.ac.ir

چکیده

چغندر قند یکی از مهم‌ترین محصولات زراعی در استان آذربایجان غربی است، که نقش به‌سزایی در اقتصاد این منطقه دارد. لذا بررسی کارایی این محصول مهم به نظر می‌رسد. در این تحقیق، وضعیت انواع کارایی (CRS، VRS و SE) بهره‌برداران چغندر قند حوزه آبریز دریاچه ارومیه در دو بخش نازلو و مرکزی با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها مورد تحلیل قرار گرفت. داده‌های تحقیق به صورت تصادفی ساده و از طریق مصاحبه حضوری با تکمیل ۱۰۰ پرسشنامه از تولیدکنندگان چغندر قند در سال زراعی ۹۶-۱۳۹۵ جمع‌آوری شد. بر اساس یافته‌های تحقیق، میانگین کارایی فنی نمونه ۷۵/۱ درصد ارزیابی شد؛ که بیانگر قابلیت بهبود عملکرد فنی واحدها به میزان ۲۴/۹ درصد با همین نوع فناوری و عوامل تولید است. همچنین نتایج نشان داد که در مدل CRS، ۱۸، در مدل VRS، ۲۹ و در کارایی مقیاس ۲۱ درصد از مجموع مزارع دارای امتیاز کارا بوده و بقیه مزارع به درجات مختلفی ناکارا هستند. با اجرای برنامه‌های افزایش کارایی فنی کشاورزان، می‌توان بدون تغییر عمده در سطح فن‌آوری و منابع به کار رفته، تولید را افزایش و هزینه را کاهش داد.

واژگان کلیدی: کارایی فنی، تحلیل پوششی داده‌ها، چغندر قند، دریاچه ارومیه

^۱نیربابازاده، دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ۰۹۹۰۲۶۴۹۵۶۸؛ nayere.nikn90@gmail.com

Estimation of Technical Efficiency of Sugar Beet Producers in Urmia Lake Basin

Nayyer Babazadeh¹, Morteza Molaei²

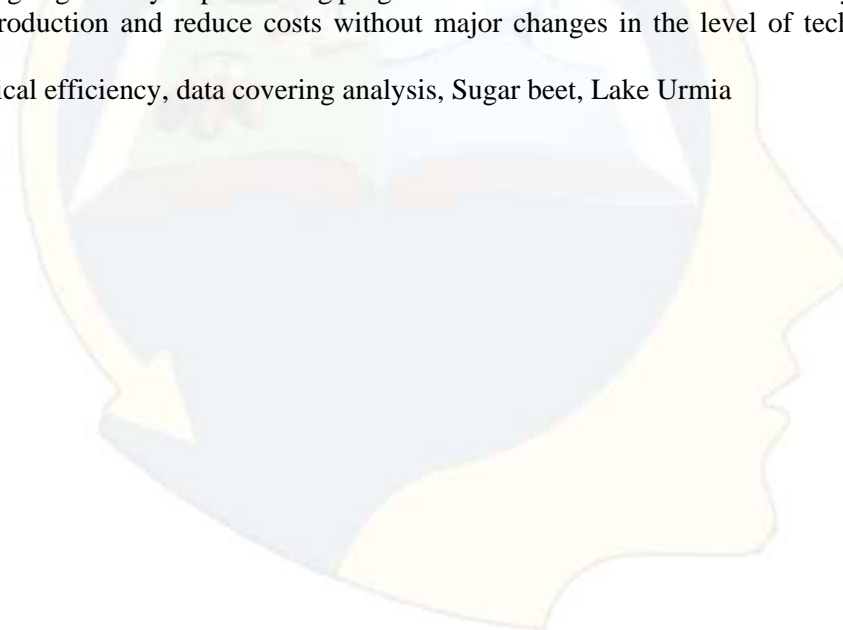
¹ M.Sc. student of Agricultural Economics, Urmia University; nayere.nikn90@gmail.com

² Associate Professor, Agricultural Economics Department, Urmia University; M.molaei@urmia.ac.ir

Abstract

Sugar beet is one of the most important crops in West Azarbaijan province, which plays a significant role in the economy of this region. Therefore, investigating the efficiency of this product seems important. In this research, the analysis of the status of different types of efficiency (CRS, VRS and SE) for sugar beet producers in the Urmia Lake Basin in two parts of Nazloo and Central Iran was studied using data envelopment analysis method. The research data were collected randomly in a 100-questionnaire interview with 100 sugar beet producers during the period of 1966-97. Based on the findings, the average technical efficiency of the sample was evaluated as 1.75%, which indicates the ability to improve the technical performance of the units by 24.9% with the same type of technology and production factors. The results also showed that in the CRS model, 18, in the VRS model, 29, and in the efficiency of the scale, 21% of the total landed farms are effective, and the rest of the farms are inefficient to varying degrees. By implementing programs to increase the technical efficiency of farmers, we can increase production and reduce costs without major changes in the level of technology and resources used.

Keywords: Technical efficiency, data covering analysis, Sugar beet, Lake Urmia

مقدمه

یکی از اهداف اصلی کشورها دستیابی به توسعه پایدار است. در کشورهایی مثل ایران که درآمد آن از طریق استخراج و فروش نفت تامین می‌شود، دستیابی به توسعه پایدار امری بسیار مشکل است و اقتصاد چنین کشورهایی در مقابل شوک‌های وارده مقاومت کمتری دارد که دلیل آن تک‌محصولی بودن محل تامین درآمد می‌باشد. در این کشورها برای مقاومت در شرایط فشار (از جمله تحریم) تلاش می‌شود اقتصاد آن از حالت تک‌محصولی خارج شده و چندین محصول تولید و صادر شود. بخش کشاورزی یکی از مهمترین بخش‌هایی است که می‌تواند به تنوع بخشی تولید در ایران کمک نموده و در توسعه صادرات غیرنفتی نقش اساسی ایفا می‌نماید. توسعه بخش کشاورزی از طریق توسعه سطح زیر کشت و افزایش میزان تولید در هر هکتار (بالا بردن کارایی) امکان پذیر است. اما توسعه سطح زیر کشت به مفهوم استفاده بیشتر از نهاده‌ها (آب، زمین، کودها و سموم شیمیایی، انرژی، بذر و سایر نهاده‌ها) است؛ که استفاده بی‌رویه از آنها آثار جانبی به همراه خواهد داشت. افت سطح آب‌های زیرزمینی، خشک شدن منابع آبی، آلودگی آب و خاک و اتلاف منابع انرژی از آثار استفاده بی‌رویه از منابع است. چغندر قند در تولید قند و شکر اهمیت بسیار بالایی دارد. استان آذربایجان غربی در تولید چغندر قند رتبه اول را در کشور دارد (آمارنامه کشاورزی، سال ۱۳۹۶). در سال ۱۳۹۵ حدود ۵/۹۶ میلیون تن چغندر قند در کشور تولید شده که ۱/۸۹ میلیون تن آن مربوط به استان آذربایجان غربی می‌باشد. سهم شهرستان ارومیه در تولید چغندر قند سالانه ۳۵ هزار تن می‌باشد (آمارنامه کشاورزی، سال ۱۳۹۶). اما به دلیل نیاز آبی بالای این محصول توصیه شده است که تولید این محصول در حوزه آبریز دریاچه ارومیه محدود شود. متأسفانه کشاورزان بدون توجه به این امر سطح زیر کشت چغندر قند را توسعه می‌دهند. بر اساس اطلاعات دریافت شده از سازمان جهاد کشاورزی استان آذربایجان غربی، سطح زیر کشت چغندر قند در سال ۱۳۹۰ برابر با ۵۰۰ هکتار بوده که در سال ۱۳۹۶ به ۷۰۰ هکتار رسیده است. از آنجایی که اندازه‌گیری کارایی یک عامل مهم در محدودیت منابع تولید مواد غذایی و نیاز غذایی رو به رشد بشر محسوب می‌شود، تعیین کارایی کشاورزان می‌تواند در تجزیه و تحلیل مجموعه سیاست‌های به کار رفته در زمینه کشاورزی بسیار سودمند باشد. بنابراین تعیین کارایی کشاورزان بطور کلی با توجه به شناخت امکانات و محدودیت‌های موجود در بخش کشاورزی اقتصاد ایران، شاید بتوان گفت که مناسب ترین راه حل و راهکار برای افزایش تولید و درآمد کشاورزان از راه بکارگیری درست و مطلوب عوامل تولید موجود، بهبود کارایی فنی^۲ یا بدست آوردن حداکثر تولید از مجموعه مشخصی از عوامل تولید باشد (شهرکی، ۱۳۹۴). محمدی و همکاران (۱۳۹۴)، کارایی فنی برای محصول پسته را با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها محاسبه کردند. مطابق نتایج مدل DEA در حالت بازده متغیر نسبت به مقیاس ۳۳ واحد کارا بودند در حالی که در حالت بازده ثابت نسبت به مقیاس ۲۶ واحد کارا بودند. کاوند و سرگزی (۱۳۹۴)، در محاسبه انواع کارایی چغندر کاران بروجرد با استفاده از رهیافت تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) متوسط کارایی فنی، اقتصادی و تخصیصی را در حالت بازده ثابت به مقیاس به ترتیب ۰/۸۳، ۰/۷۹ و ۰/۸۴ و در حالت بازده متغیر ۰/۸۸، ۰/۷۸ و ۰/۸۳ بدست آوردند و به این نتیجه رسیدند که با اجرای برنامه‌های افزایش کارایی فنی و اقتصادی کشاورزان، بدون تغییر در سطح فن‌آوری و منابع به کار رفته، می‌توان تولید و سود را افزایش داد. علاوه بر این می‌توان به مطالعات پاکروان و همکاران (۲۰۰۹) و دهقانیان و همکاران (۲۰۰۹)، اشاره نمود. مولائی و ثانی (۱۳۹۴)، در این مطالعه انواع کارایی گاوداری‌های شهرستان سراب محاسبه گردید. میانگین کارایی فنی تحت بازده متغیر به مقیاس ۹۵ درصد و کارایی زیست محیطی ۸۸ درصد بدست آمد و مشخص شد که تفاوت معنی‌داری بین کارایی فنی و زیست محیطی وجود دارد. از این رو شرایط زیست محیطی به صورت معنی‌داری روی کارایی اثر گذاشته است. حصار شرمه و مولائی (۱۳۹۵)، در این مطالعه کارایی فنی برنج کاران شهرستان بابلسر در سال زراعی ۹۵-۱۳۹۴ از بین ۱۴۰ مزرعه‌ی تصادفی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج در روش‌های مختلف نشان داد که طرح یکپارچه‌سازی اراضی در شهرستان بابلسر توانسته است به عنوان عاملی مثبت بر کارایی برنج کاران این شهرستان عمل کند اما به میزان کمی توانسته میزان کارایی و بهره‌وری را افزایش دهد. مطالعه (Bampatsou et al., 2013)، نشان داد برای مقایسه بین کشوری می‌توان از کارایی فنی به عنوان شاخص ظرفیت بالقوه انرژی استفاده نمود. (Blancard and Martin., 2014) در اندازه‌گیری

² Technical efficiency

کارایی انرژی در چارچوب روش هزینه، کارایی انرژی را به کارایی فنی و تخصیصی تجزیه نمودند. (Okyama et al., 2017) کارایی فنی و تولید نهایی محصولات منتخب غلات در سنگال را با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها محاسبه کردند. در این تحقیق متوسط کارایی فنی محصولات، برنج بلند ساقه، برنج کوتاه، بادام زمینی، ذرت و ارزن به ترتیب ۰/۷۶، ۰/۸۸، ۰/۸۹، ۰/۹۴ و ۰/۹۰ بدست آمد و سال‌های تجربه کشت، میزان مصرف کود نیتروژن و مشارکت در انجمن کشاورزان از عوامل موثر و مثبت بر کارایی فنی و دفعات وجین، میزان بذر، سطح زیر کشت و تأخیر در زمان کاشت رابطه عکس و با کارایی فنی داشتند. بررسی کارایی فنی این امکان را به کشاورزان می‌دهد که بیشترین محصول را با مصرف کمترین مقدار نهاده تولید کرده و به این ترتیب از میزان آلودگی تولیدشده نیز بکاهند. در این مطالعه نیز تلاش می‌شود که کارایی فنی تولید محصول چغندر قند در حوضه آبریز نازلو چای مورد مطالعه قرار گیرد. از آنجایی که تاکنون مطالعه‌ای در این باره در شهرستان ارومیه انجام نشده است لذا تحقیق حاضر به منظور پر کردن این خلأ تحقیقاتی انجام شده است.

مواد و روش‌ها

کارایی فنی

طبق تعریف، کارایی فنی به تولید بیشترین مقدار محصول با سطح ثابتی از نهاده‌ها (کارایی فنی ستاده‌گرا) یا تولید سطح ثابتی از محصول با کمترین مقدار مصرف نهاده‌ها (کارایی فنی نهاده‌گرا) گفته می‌شود (گراوند و همکاران، ۱۳۹۲). روش‌های مختلفی برای برآورد کارایی فنی وجود دارند؛ که این روش‌ها را می‌توان به دو روش پارامتریک و غیرپارامتریک تقسیم کرد. در روش پارامتریک از مدل‌های اقتصادسنجی یا تحلیل مرز تصادفی و در روش غیرپارامتریک از روش‌های برنامه‌ریزی ریاضی یا روش تحلیل پوششی داده‌ها استفاده می‌شود. در ادامه به توضیح روش تحلیل پوششی داده‌ها پرداخته می‌شود.

تحلیل پوششی داده‌ها

تحلیل پوششی داده‌ها روشی است که در آن چندین نهاده و ستاده در فرآیند تولید مورد بررسی قرار می‌گیرد (Charnes et al., 1978) . DEA یک روش برنامه‌ریزی ریاضی است که اولین بار (Farrell (1957) الگوی اولیه آن را معرفی کرد. در این روش نیازی به انتخاب شکل تابعی تولید و توزیع احتمالات داده‌ها نیست (Lozano et al., 2008). DEA شامل دو مدل CCR (Charnes, Cooper, Rhodes., 1978) و BCC (Banker, Charnes, Cooper., 1984) می‌باشد. CCR کارایی فنی را با در نظر گرفتن بازده ثابت نسبت به مقیاس (CRS)، درحالی که BCC کارایی فنی را با فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس (VRS) برآورد می‌کند. شکل کلی مدل CCR به صورت معادله (۱) می‌باشد:

$$\begin{aligned} & \square\square\square\square \\ & \square.\square.-\square\square\square + \square\square \geq 0 \\ & \square\square - \square\square \geq 0 \\ & \square \geq 0 \end{aligned} \quad (1)$$

λ یک بردار $N \times 1$ شامل اعداد ثابت است که وزن‌های مجموعه مرجع را نشان می‌دهد و مقادیر اسکالر به دست آمده برای \square کارایی بنگاه‌ها، x و y به ترتیب ماتریس مقدار نهاده‌ها و ستاده‌ها را نشان می‌دهد. x_i بردار مقدار نهاده‌ها y_i بردار مقدار ستاده برای بنگاه m می‌باشد. با حل الگوی برنامه‌ریزی فوق مقدار کارایی فنی برای هر بنگاه بدست می‌آید. اما عواملی چون رقابت ناقص، محدودیت منابع مالی باعث می‌شود که یک واحد تولیدی نتواند در مقیاس بهینه عمل کند و کارایی فنی بدست آمده، تحت بازده به مقیاس خالص نبوده و با کارایی مقیاس همراه باشد. مدل بازده متغیر نسبت به مقیاس (VRS) به صورت رابطه (۲) می‌باشد (Shortal and Barnes., 2013):

$$\begin{aligned} & \square\square\square\square \\ & \square.\square.-\square\square\square + \square\square \geq 0 \end{aligned} \quad (2)$$

$$\begin{aligned} \sum_{j=1}^n \alpha_j - \beta &\geq 0 \\ \sum_{j=1}^n \alpha_j &= 1 \\ \alpha_j &\geq 0 \end{aligned}$$

مدل VRS با افزودن محدودیت $\sum_{j=1}^n \alpha_j = 1$ به مدل CCR بدست می‌آید. مزیت مهم VRS این است که بنگاه‌های ناکارا فقط با بنگاه‌های کارا با اندازه مشابه، مقایسه می‌شوند (Shortal and Barnes., 2013). اگر بین کارایی فنی واحد تولیدی از دو روش CRS و VRS اختلاف وجود داشته باشد نشان‌دهنده این است که واحد تولیدی با عدم کارایی مقیاس مواجه است و مقدار عدم کارایی مقیاس از اختلاف بین کارایی فنی از دو روش CRS و VRS بدست می‌آید.

$$SE = \frac{\alpha_j - \beta}{\alpha_j} \quad (3)$$

که در رابطه (۳) SE نشان دهنده کارایی مقیاس، TE_{CRS} کارایی فنی در حالت بازده ثابت به مقیاس و TE_{VRS} کارایی فنی در حالت بازده متغیر به مقیاس است.

هدف از این مطالعه، برآورد کارایی فنی چغندرکاران شهرستان ارومیه می‌باشد. تحقیق بر مبنای تحلیل پوششی داده‌ها بوده و داده‌های تحقیق در سال زراعی ۹۶-۱۳۹۵ با استفاده از فرمول کوکران و از طریق نمونه‌گیری تصادفی ساده با تکمیل ۱۰۰ پرسشنامه و مصاحبه حضوری از چغندرکاران جمع‌آوری شده است. تجزیه و تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از نرم افزار Limdep صورت گرفت.

نتایج و بحث

در این بخش نتایج بدست آمده از روش‌های بالا مورد بحث قرار گرفته‌اند. میانگین، انحراف معیار، حداقل و حداکثر نهاده‌های مورد استفاده در جدول ۱ ارائه شده است. نهاده‌های مورد استفاده شامل نیروی کار، ماشین‌آلات، سموم شیمیایی، کودهای شیمیایی، آب و بذر و ستاده شامل مقدار محصول چغندر قند می‌باشد.

جدول (۱) آماره‌های توصیفی سالانه محصول چغندر قند

متغیر	واحد اندازه‌گیری	میانگین	انحراف معیار	حداقل	حداکثر
مقدار محصول	کیلوگرم	۶۲۹۱۳/۳۳	۲۱۷۴۲/۶۹	۱۰۰۰۰/۰	۱۴۰۰۰۰/۰
نیروی کار	ساعت	۷۰۱/۵۹	۵۹۹۶/۱۲	۱۱/۲۵	۶۰۰۵۱/۵
ماشین‌آلات	ساعت	۳۸/۷۷	۲۸/۶۰	۷/۸۷	۱۹۶/۰
سموم شیمیایی	لیتر	۶/۲۱	۶/۷۵	۰/۰۲	۶۰/۰
کودهای شیمیایی	کیلوگرم	۵۹۷/۷۰	۳۲۲/۸۲	۰/۰۱	۱۷۲۵/۰
آب	مترمکعب	۸۳۲۱/۱۹	۴۴۷۵/۵۷	۱۵۷۵/۲۶	۱۹۲۹۶/۹۸
بذر	کیلوگرم	۲/۰۹	۰/۷۷	۱/۰	۹/۰

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نتایج استفاده از تحلیل پوششی داده‌ها برای محاسبه فنی مزارع چغندر قند با فرض یک ستاده و شش نهاده در جدول ۲ نشان داده شده است. بر اساس نتایج بدست آمده میانگین کارایی فنی مزارع تحت فرض بازده ثابت به مقیاس و بازده متغیر به مقیاس به ترتیب ۶۹/۹ و ۷۵/۱ درصد است. بیشترین و کمترین کارایی فنی واحدهای مورد مطالعه در حالت بازدهی ثابت نسبت به مقیاس به ترتیب برابر ۱۰۰ و

۸۳ درصد می‌باشد. وجود شکاف ۱۷ درصدی حاکی از آن است که هنوز پتانسیل زیادی برای افزایش کارایی فنی و رسیدن به حداکثر محصول با توجه به مجموعه ثابت عوامل تولید مورد استفاده، وجود دارد. بنابراین جدول شماره ۲ نشان می‌دهد که مزارع مورد مطالعه از لحاظ کارایی فنی (در حالت بازدهی ثابت نسبت به مقیاس) دارای پتانسیل ۳۱ درصد کاهش در مقدار نهاده‌ها می‌باشند و می‌توانند نهاده‌های مورد استفاده را بدون کاهش در تولید محصول کاهش دهند. همچنین بیشترین و کمترین کارایی فنی در حالت بازدهی متغیر نسبت به مقیاس نیز به ترتیب برابر با ۱۰۰ و ۹۶ درصد می‌باشد که نشان دهنده وجود برنامه مشخص توسط کشاورزان منطقه می‌باشد و اختلاف بین کارایی فنی در بهترین حالت و بدترین حالت به ترتیب ۱۷ و ۴ درصد و اختلاف بین کارایی فنی بهترین واحد زراعی و میانگین نمونه در CRS و VRS به ترتیب ۳۰/۱ و ۲۴/۹ درصد می‌باشد. همانطور که گفته شد از آنجایی که بین این دو کارایی تفاوت وجود دارد؛ بنابراین عدم کارایی مقیاس وجود دارد که مقدار آن بر اساس نتایج بدست آمده برای کارایی در حالت‌های CRS و VRS برابر با ۹۳/۴ می‌باشد. به این معنی که حدود ۶/۶ درصد از منابع از طریق بالا بردن کارایی، قابل صرفه‌جویی هستند.

جدول (۲) نتایج کارایی در بازده‌های مختلف

کارایی	میانگین	انحراف معیار	حداقل	حداکثر
کارایی فنی در حالت CRS	۶۹/۹	۲۳/۵	۸۳/۰	۱۰۰
کارایی فنی در حالت VRS	۷۵/۱	۲۳/۳	۹۶/۰	۱۰۰
کارایی مقیاس	۹۳/۴	۱۲/۰	۲۶/۸	۱۰۰

مأخذ: یافته‌های تحقیق

در جدول ۳ میزان کارایی مزارع تولید محصول چغندر قند با استفاده از دو مدل CRS و VRS و کارایی مقیاس آورده شده است. کارایی ۹۱ درصد مزرعه شماره سه به معنای آن است که این واحد باید ۹ درصد مصرف خود را از کلیه عوامل تولید کاهش دهد (بدون اینکه از میزان تولیدش کاسته شود) تا بتواند به یک واحد تولیدی کارا تبدیل شود. طبق نتایج این جدول، در مدل CRS تعداد ۱۸ مزرعه و در مدل VRS تعداد ۲۹ مزرعه دارای کارایی ۱۰۰ درصد هستند و بقیه مزارع به درجات مختلف کارا محسوب می‌شوند.

جدول (۳) تجزیه انواع کارایی‌ها در مزارع چغندر قند

واحد تولیدی	کارایی فنی	کارایی فنی	کارایی مقیاس	واحد تولیدی	کارایی فنی	کارایی فنی	کارایی مقیاس
DMU	CRS	VRS	SE	DMU	CRS	VRS	SE
۱	۱	۱	۱	۵۱	۰/۸۲	۰/۸۳	۰/۹۸
۲	۰/۸۸	۱	۰/۸۸	۵۲	۱	۱	۱
۳	۰/۸۸	۰/۹۱	۰/۹۶	۵۳	۰/۲۶	۰/۳۶	۰/۷۲
۴	۰/۴۳	۰/۴۵	۰/۹۶	۵۴	۰/۷۳	۰/۷۹	۰/۹۲
۵	۰/۷۴	۰/۸۲	۰/۹۰	۵۵	۰/۸۸	۰/۹۴	۰/۹۳
۶	۰/۷۳	۰/۸۲	۰/۸۹	۵۶	۱	۱	۱
۷	۰/۷۴	۰/۸۲	۰/۹۰	۵۷	۰/۶۳	۰/۷۳	۰/۸۵
۸	۰/۷۲	۰/۷۵	۰/۹۵	۵۸	۰/۷۶	۰/۸۱	۰/۹۳
۹	۰/۸۸	۰/۹۱	۰/۹۶	۵۹	۰/۷۹	۰/۷۹	۱
۱۰	۰/۹۵	۰/۹۶	۰/۹۸	۶۰	۰/۵۲	۰/۵۳	۰/۹۹
۱۱	۰/۹۹	۱	۰/۹۹	۶۱	۰/۳۲	۰/۳۲	۰/۹۹
۱۲	۰/۷۷	۰/۹۱	۰/۸۴	۶۲	۰/۴۲	۰/۴۲	۰/۹۸
۱۳	۰/۵۳	۱	۰/۵۳	۶۳	۰/۶۹	۱	۰/۶۹
۱۴	۰/۶۶	۰/۷۳	۰/۸۹	۶۴	۰/۵۹	۱	۰/۵۹

۰/۹۹	۰/۷۰	۰/۷۰	۶۵	۰/۹۳	۰/۶۰	۰/۵۶	۱۵
۰/۹۷	۰/۶۸	۰/۶۷	۶۶	۰/۹۴	۰/۸۴	۰/۸۰	۱۶
۰/۹۹	۰/۳۴	۰/۳۴	۶۷	۰/۹۸	۰/۶۳	۰/۶۲	۱۷
۰/۹۹	۰/۷۰	۰/۷۰	۶۸	۰/۸۰	۰/۵۷	۰/۴۵	۱۸
۰/۹۸	۰/۵۷	۰/۵۶	۶۹	۱	۱	۱	۱۹
۱	۱	۱	۷۰	۰/۹۶	۰/۸۹	۰/۸۶	۲۰
۱	۱	۱	۷۱	۱	۱	۱	۲۱
۰/۹۹	۰/۵۹	۰/۵۸	۷۲	۰/۹۶	۰/۶۳	۰/۶۱	۲۲
۰/۴۰	۱	۰/۴۰	۷۳	۰/۷۸	۰/۶۳	۰/۴۹	۲۳
۰/۹۷	۰/۵۶	۰/۵۵	۷۴	۰/۹۲	۰/۷۴	۰/۶۸	۲۴
۰/۹۸	۰/۵۷	۰/۵۶	۷۵	۱	۱	۱	۲۵
۰/۹۹	۰/۶۶	۰/۶۶	۷۶	۰/۸۹	۰/۳۷	۰/۳۳	۲۶
۰/۹۹	۰/۶۲	۰/۶۲	۷۷	۱	۱	۱	۲۷
۱	۱	۱	۷۸	۰/۸۹	۰/۳۴	۰/۳۰	۲۸
۱	۱	۱	۷۹	۱	۰/۸۰	۰/۸۰	۲۹
۰/۹۹	۰/۵۲	۰/۵۲	۸۰	۱	۱	۱	۳۰
۰/۹۹	۰/۶۷	۰/۶۶	۸۱	۰/۹۲	۱	۰/۹۲	۳۱
۱	۱	۱	۸۲	۱	۱	۱	۳۲
۰/۹۹	۰/۶۲	۰/۶۲	۸۳	۰/۹۸	۰/۸۰	۰/۷۹	۳۳
۰/۹۳	۱	۰/۹۳	۸۴	۰/۹۵	۰/۵۷	۰/۵۵	۳۴
۰/۹۸	۰/۸۸	۰/۸۷	۸۵	۰/۹۹	۰/۳۸	۰/۳۸	۳۵
۰/۸۱	۱	۰/۸۱	۸۶	۰/۹۵	۰/۵۲	۰/۴۹	۳۶
۰/۹۸	۰/۶۹	۰/۶۸	۸۷	۰/۸۵	۰/۴۲	۰/۳۶	۳۷
۰/۹۹	۰/۷۵	۰/۷۵	۸۸	۰/۹۵	۰/۲۳	۰/۲۲	۳۸
۱	۰/۵۲	۰/۵۲	۸۹	۰/۲۶	۱	۰/۲۶	۳۹
۰/۹۹	۰/۳۴	۰/۳۳	۹۰	۰/۸۴	۰/۴۵	۰/۳۸	۴۰
۱	۱	۱	۹۱	۰/۹۹	۰/۸۵	۰/۸۵	۴۱
۰/۹۸	۰/۸۳	۰/۸۲	۹۲	۰/۸۶	۰/۰۹	۰/۰۸	۴۲
۰/۹۹	۰/۷۸	۰/۷۸	۹۳	۰/۹۷	۱	۰/۹۷	۴۳
۱	۱	۱	۹۴	۱	۱	۱	۴۴
۰/۹۹	۰/۶۶	۰/۶۵	۹۵	۱	۱	۱	۴۵
۰/۹۸	۰/۴۸	۰/۴۷	۹۶	۰/۹۶	۰/۹۲	۰/۸۹	۴۶
۰/۹۸	۰/۱۹	۰/۱۹	۹۷	۰/۹۱	۰/۵۵	۰/۵۰	۴۷
۰/۹۹	۰/۹۱	۰/۹۱	۹۸	۰/۹۷	۰/۹۵	۰/۹۲	۴۸
۰/۹۹	۰/۶۶	۰/۶۶	۹۹	۰/۸۸	۰/۴۰	۰/۳۵	۴۹
۰/۹۶	۰/۶۷	۰/۶۵	۱۰۰	۰/۷۴	۰/۸۵	۰/۶۳	۵۰

مأخذ: یافته‌های تحقیق

در جدول ۴، نتایج محاسبه انواع کارایی بهره‌برداران ارائه شده است. بیشترین تعداد کارایی فنی در حالت CRS در منطقه مورد مطالعه بین بازه ۷۰-۵۰ درصد می‌باشد که ۲۹ درصد از کل حجم نمونه مورد بررسی است. ۲۵ درصد از کارایی فنی در منطقه مورد بررسی نیز در بازه ۹۰-۱۰۰ درصد قرار دارد. همچنین بیشترین تعداد کارایی فنی در حالت VRS و کارایی مقیاس هر دو مربوط به بازه ۱۰۰-۹۰ می‌باشند که هر کدام به ترتیب ۳۷ و ۷۹ درصد از کل حجم نمونه مورد بررسی را به خود اختصاص داده‌اند و کمترین مقدارشان مربوط به بازه ۵۰-۰ است.

جدول (۴) تعداد و درصد انواع کارایی بهره‌برداران چغندر قند شهرستان ارومیه

کارایی مقیاس SE		کارایی فنی VRS		کارایی فنی CRS		درصد کارایی
تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
۲	۲٪	۱۶	۱۶٪	۲۲	۲۲٪	۵۰-۰
۳	۳٪	۲۶	۲۶٪	۲۹	۲۹٪	۷۰-۵۰
۱۶	۱۶٪	۲۱	۲۱٪	۲۴	۲۴٪	۹۰-۷۰
۷۹	۷۹٪	۳۷	۳۷٪	۲۵	۲۵٪	۱۰۰-۹۰

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نتیجه‌گیری

بهبود کارایی و بهره‌وری یکی از اهداف اساسی واحدهای تولیدی کشاورزی است. دستیابی به این مهم از طریق تخصیص بهینه عوامل تولید در این بخش امکان‌پذیر است که نیازمند مقایسه واحدهای تولیدی با واحدهای تولیدی برتر است. برای شناسایی واحدهای برتر در یک مجموعه می‌توان از تحلیل پوششی داده‌ها استفاده نمود. این تحقیق به کمک روش غیرپارامتری تحلیل پوششی داده‌ها و با تکمیل ۱۰۰ پرسشنامه به بررسی میزان کارایی تولیدکنندگان چغندر قند مزارع شهرستان ارومیه واقع در استان آذربایجان غربی در مدل‌های CRS، VRS و SE ستاده محور پرداخته است. نتایج تحلیل داده‌ها نشان داد که در مدل CRS، ۱۸، در مدل VRS، ۲۹ و در کارایی مقیاس ۲۱ درصد از مجموع مزارع دارای امتیاز کارا بوده‌اند و بقیه واحدها به درجات مختلفی ناکارا هستند. کارایی فنی در حالت CRS، VRS و کارایی مقیاس برای واحدهای مورد مطالعه به طور متوسط به ترتیب برابر ۶۹/۹، ۷۵/۱ و ۹۳/۴ بدست آمده است. همچنین نتایج نشان داد که چغندرکاران منطقه از لحاظ کارایی فنی در حالت VRS در وضعیت مطلوبی هستند (جدول ۲)، نشانگر این است که با سطح ثابتی از نهاده‌ها می‌توانیم مقدار محصول را تا سطح ۲۴/۹ درصد افزایش دهیم.

تقدیر و تشکر

از دوست گرانمایه‌ام آقای مهندس مهرداد محمدی که در انجام این تحقیق مرا صمیمانه و مشفقانه یاری داده‌اند، تشکر و قدردانی می‌نمایم.

منابع

- آمارنامه کشاورزی، سال زراعی ۱۳۹۶-۱۳۹۵.
- حصاری شرمه، نیما، مولائی، مرتضی. و جوان بخت، عذرا. (۱۳۹۵). ارزیابی تاثیر سیاست یکپارچه‌سازی اراضی بر روی کارایی فنی برنج‌کاران در شهرستان بابلسر. اقتصاد کشاورزی، ۱۱(۲): ۱۵۷-۱۷۲.
- شهرکی، جواد، و سردار شهرکی، علی. (۱۳۹۴). محاسبه کارایی فنی چغندر قند کاران خراسان رضوی با استفاده از تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها و تحلیل مرزی تصادفی. ۳۱(۲): ۲۱۱-۲۲۴.

- کاوند، حدیث و سرگزی، علیرضا. (۱۳۹۴). محاسبه انواع کارایی چغندر قند کاران بروجرد با استفاده از رهیافت تحلیل پوششی داده‌ها. چغندر قند، ۳۱(۲): ۲۰۱-۲۰۹.
- گراوند، سهراب، مهرگان، نادر، صادقی، حسین. و ملکشاهی، مجتبی. (۱۳۹۲). ارزیابی کارایی انرژی در صنعت پتروشیمی کشور. مجله علمی-پژوهی سیاست‌گذاری اقتصادی، ۵(۱۰): ۵۷-۷۴.
- مولائی، مرتضی. و ثانی، فاطمه. (۱۳۹۴). برآورد کارایی فنی و کارایی زیست‌محیطی گاوداری‌های شیری شهرستان سراب (رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها). نشریه پژوهش‌های علوم دامی، ۲۵(۴): ۱۴۱-۱۵۳.
- Bampatsou, Christina., Papadopoulos, Savas., Zervas, Efthimios. (2013). Technical efficiency of economic systems of EU-15 countries based on energy consumption. Energy Policy, 55: 426-434.
- Blancard, Stéphane., Martin, Elsa. (2014). Energy efficiency measurement in agriculture with imprecise energy content information. Energy Policy, 66: 198-208.
- Charnes, A. W. Cooper and E, Rhodes. (1978). Measuring the Efficiency of Decision Making Units, European Journal of Operations Research, 2, 429- 444.
- Farrell, MJ. (1957). The measurement of productive efficiency. J Royal Stat Soc 120: 253-290.
- Lozano, Sebastian., Iribarren, Diego., Moreira, M.Teresa and Feijoo, Gumersindo. (2008). The Link between operational Efficiency and environmental impacts: a joint application of life cycle analysis and data Envelopment analysis. Sci Total Env 407: 1744-1754.
- Okuyama, Yodai., Maruyama, Atsushi., Takagaki, Michiko., and Kikuchi, Masao. (2017). Technical efficiency and production potential of selected cereal crops in Senegal. Journal of Agriculture and Rural Development in the Tropics and Subtropics (JARTS), 118(2): 187-197.
- Shortall, O.K. & Barnes, A.P. (2013). Greenhouse gas emissions and the technical efficiency of farmers. Journal of Ecological Indicators, 29: 478-488.